

364**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 7 kwietnia 2000 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania oraz przyznawania funkcjonariuszom celnym nagrody rocznej.

Na podstawie art. 55 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802 i Nr 110, poz. 1255) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariuszowi celnemu, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, pełniącemu służbę przez okres roku kalendarzowego przyznaje się nagrodę roczną w wysokości jednomiesięcznego uposażenia, z zastrzeżeniem § 4 i 5.

2. W razie pełnienia służby przez część roku kalendarzowego, nagrodę roczną przyznaje się proporcjonalnie do liczby pełnych miesięcy kalendarzowych służby, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Okresy służby krótsze od miesiąca kalendarzowego sumuje się, przyjmując, że każde 30 dni służby stanowi pełny miesiąc kalendarzowy.

§ 2. 1. Do okresu służby, o którym mowa w § 1, nie wlicza się okresów:

- 1) korzystania przez funkcjonariusza z urlopu bezpłatnego lub wychowawczego,
- 2) nieobecności funkcjonariusza spowodowanej chorobą lub sprawowaniem opieki nad członkiem rodziny w rozumieniu przepisów o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa,

- 3) zawieszenia funkcjonariusza w pełnieniu obowiązków służbowych, w przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej, chyba że w wyniku postępowania karnego funkcjonariusz został uniewinniony albo postępowanie zostało umorzone,
- 4) tymczasowego aresztowania, chyba że postępowanie karne, w którym środek ten zastosowano wobec funkcjonariusza, zostało prawomocnie umorzono lub funkcjonariusz został prawomocnie uniewinniony, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do okresu służby, o którym mowa w § 1, nie wlicza się okresów wymienionych w ust. 1 pkt 4, jeżeli postępowanie karne w stosunku do funkcjonariusza zostało umorzone z powodu przedawnienia lub amnestii albo zostało warunkowo umorzone.

§ 3. Podstawę ustalenia wysokości nagrody rocznej stanowi przeciętne miesięczne uposażenie funkcjonariusza, liczone jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, należne funkcjonariuszowi w roku kalendarzowym, za który wypłacana jest nagroda.

§ 4. 1. Nagroda roczna może ulec obniżeniu od 20 do 50% w stosunku do wysokości określonej w § 1 ust. 1 w przypadku:

- 1) popełnienia przez funkcjonariusza przestępstwa, innego niż określone w § 5 pkt 1, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu,
- 2) wymierzenia funkcjonariuszowi prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym kary:
 - a) upomnienia,
 - b) nagany lub
 - c) nagany z ostrzeżeniem,
- 3) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby stałej, stwierdzonego w dwóch następujących po sobie ocenach okresowych lub opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przy ustalaniu wysokości nagrody rocznej należy uwzględnić całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności charakter popełnionego przestępstwa lub naruszenia obowiązków służbowych, jego skutki, rodzaj i wymiar orzeczonej kary oraz dotychczasowe wyniki w służbie, a także, na wniosek funkcjonariusza, opinię zakładowej organizacji związkowej.

§ 5. Nagrody rocznej nie przyznaje się w przypadku:

- 1) popełnienia przez funkcjonariusza umyślnego przestępstwa, ściganego z oskarżenia publicznego, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu,

- 2) wymierzenia funkcjonariuszowi prawomocnym orzeczeniem dyscyplinarnym kary:
 - a) przeniesienia na niższe stanowisko służbowe lub obniżenia stopnia służbowego,
 - b) zakazu podwyższania stopnia służbowego przez 2 lata,
 - c) zakazu zajmowania stanowiska kierowniczego przez 2 lata,
 - d) wydalenia ze służby,

- 3) zwolnienia funkcjonariusza ze służby z powodu:
 - a) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż określone w pkt 1,
 - b) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby stałej, stwierdzonego w dwóch następujących po sobie ocenach okresowych lub opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy,
 - c) nieprzydatności do służby, stwierdzonej w ocenie okresowej lub opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej.

§ 6. Przyznanie nagrody rocznej zawiesza się, jeżeli przeciwko funkcjonariuszowi toczy się postępowanie karne lub dyscyplinarne o czyn popełniony w roku kalendarzowym, za który nagroda jest przyznawana — do czasu zakończenia tego postępowania. Przepisy § 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 7. W przypadkach, o których mowa w § 4 i 5, nagroda roczna jest odpowiednio obniżana lub nagrody nie przyznaje się za rok kalendarzowy, w którym:

- 1) funkcjonariusz popełnił czyn będący przedmiotem postępowania karnego lub dyscyplinarnego, a jeżeli nagroda roczna została wypłacona — za rok, w którym postępowanie takie zostało zakończone prawomocnym orzeczeniem,
- 2) funkcjonariuszowi wydano ocenę lub opinię w przypadkach określonych w § 4 ust. 1 pkt 3 lub w § 5 pkt 3 lit. b) i c).

§ 8. 1. Nagroda roczna jest wypłacana z wyodrębnionych na ten cel środków na uposażenia.

2. Wypłata nagrody rocznej następuje w ciągu pierwszych trzech miesięcy kalendarzowych następujących po roku, za który przysługuje nagroda.

3. W przypadku pełnienia przez funkcjonariusza w roku kalendarzowym służby w różnych jednostkach organizacyjnych służby celnej, nagrodę za cały okres służby w danym roku kalendarzowym wypłaca jednostka, w której funkcjonariusz pełni służbę w dniu wypłaty nagrody.

§ 9. Nagrody roczne przyznają:

- 1) Minister Finansów — Prezesowi i wiceprezesom Głównego Urzędu Cel,
- 2) Prezes Głównego Urzędu Cel — funkcjonariuszom pełniącym służbę w Głównym Urzędzie Cel oraz dyrektorom urzędów celnych,

3) dyrektor urzędu celnego — funkcjonariuszom pełniącym służbę w urzędzie celnym.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*